

MATTHEÛS

1:1-17

Het geslachtsregister toont Jezus als de beloofde Messias en rechtmatige Zoon van David.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/1-1-17

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus' afkomst en de stam Juda	3 min	3
2	Zoon van David en Zoon van Abraham	4 min	4
3	De geslachtslijn van Abraham tot Jezus	6 min	7
4	De vier vrouwen in Jezus' geslachtslijn	6 min	11
5	Opbouw en koninklijk recht van de genealogie	6 min	13
	Om verder te lezen		16

1

Jezus' afkomst en de stam Juda

We gaan kijken naar het eerste hoofdstuk van het Evangelie van Mattheüs. Dit is het begin van onze verkenning van de Evangeliën om het leven van de belangrijkste persoon die ooit heeft geleefd te bestuderen. Ja, een Man Die, als Zijn eigen uitspraken over Zichzelf te vertrouwen zijn, God Zelf is, neergedaald om te sterven voor de zonden van de mensheid. Hem kennen is voor ieder van ons het allerbelangrijkste, want door Hem te kennen kunnen we behoud en eeuwig leven ontvangen. Dat is precies wat Hij naar eigen zeggen kwam bewerkstelligen. Maar hoe deed Hij dit? Hoe regelde Hij het? Wat zei Hij in de tussentijd? Wat omvatten Zijn leven en onderwijs nog meer, behalve dit ene element? Dat zullen we ontdekken wanneer we het Evangelie van Mattheüs en ook de andere Evangeliën bestuderen.

We beginnen helemaal aan het begin van Mattheüs. In de eerste zeventien verzen gaat de aandacht uit naar het geslachtsregister van Jezus. Dat betekent Zijn afstamming, Zijn familieachtergrond, de lijn waarlangs Hij kwam. Dit is eigenlijk heel belangrijk. Want als Jezus de Messias van Israël is, moet Hij de juiste afstamming hebben om als de Messias van Israël in aanmerking te komen.

We weten dat Jezus' werkelijke kwalificaties ongetwijfeld terug te voeren zijn op het feit dat Hij de Zoon van God is. Maar Zijn menselijke afstamming en Zijn familielijn zijn heel belangrijk, omdat de profeten in het Oude Testament specifieke voorspellingen deden over de lijn waarlangs de Messias zou komen. In Genesis 49 bijvoorbeeld profeteerde Jakob over zijn twaalf zonen, die de stamhoofden van de twaalf stammen van Israël werden. Hij zei tegen Juda, naar wie de stam Juda werd genoemd:

Juda, je bent een leeuwenwelp.

GENESIS 49:9

Hij zei:

De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen.

GENESIS 49:10

Dit is een verwijzing naar de Messias Die zou komen, en Hij werd in verband gebracht met Juda, de stam Juda. De scepter is natuurlijk het symbool van heerschappij. Jakob zei dat de heerschappij over het volk in handen van Juda zou blijven totdat de uiteindelijke koning uit de stam Juda zou komen. Hij is Degene aan Wie de scepter werkelijk toebehoort. Deze uitleg volgt de Engelse vertaling die de spreker hier gebruikt; de HSV spreekt over de komst van Silo. Dat was een verhulde verwijzing naar de Messias Die zou komen. Uit die passage, Genesis 49:10, weten we dus dat de Messias uit de stam Juda zou komen.

2

Zoon van David en Zoon van Abraham

Veel later, bijna duizend jaar later, was er een vooraanstaande koning die inderdaad uit de stam Juda kwam. Zijn naam was David. Op een keer sprak David met een profeet die Nathan heette. Hij zei:

Ik overweeg een huis voor God te bouwen,

2 SAMUEL 7

waarmee hij een tempel bedoelde. God droeg Nathan op David hierin te corrigeren. Nathan kwam bij hem en zei:

God wil niet dat jij een tempel bouwt. God heeft je niet opgedragen een huis voor Hem te bouwen. Integendeel, God belooft dat Hij voor jou een huis zal bouwen.

2 SAMUEL 7

Daarmee bedoelde Hij een dynastie, een huis, een familielijn.

In 2 Samuel 7 zegt God tegen David: wanneer jij gestorven bent, zal Ik een van je nakomelingen doen opstaan. Door hem zal Ik voor eeuwig een koninkrijk vestigen, waaraan geen einde zal komen. God zegt:

Ik zal hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn, wat wil zeggen: als hij zich misdraagt, zal Ik hem terechtwijzen met een stok als van mensen en met slagen als van mensenkinderen.

2 SAMUEL 7:14

Deze verzen worden in het Nieuwe Testament aangehaald als verzen die over Christus gaan. Maar het geloof dat deze verzen over Christus gaan, is niet alleen een christelijk geloof. Ook de Joden begrepen al voordat Christus kwam dat dit een voorspelling was dat de Messias uit de lijn van David zou komen. Daarom werd er onder de Joden, zelfs voordat Jezus hier was, een uitdrukking voor de Messias gebruikt. Ze noemden Hem de Zoon van David.

Er stamden natuurlijk veel mensen van David af. David had minstens acht vrouwen en veel kinderen. Tegen de tijd van Jezus, duizend jaar na David, waren er veel mensen die van David afstamden. Maar er was één persoon voor wie de Joden de titel Zoon van David reserveerden, en dat was de Messias.

Het is interessant dat Mattheüs zijn boek met deze uitspraak begint:

Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.

MATTHEÛS 1:1

David behoort tot de voorouders van Jezus, en Mattheüs staat op het punt om dat aan de hand van dit geslachtsregister te laten zien. Hij voert de lijn niet alleen terug langs David, zodat zichtbaar wordt dat de Messias Jezus de Zoon van David is, zoals de profeet had gezegd dat Hij zou zijn. Hij voert hem ook terug tot Abraham.

Waarom doet hij dit? Omdat het belangrijk is om te laten zien dat de Messias de vervulling was van de belofte die aan Abraham was gedaan. Voordat God ooit beloften aan David deed — in feite duizend jaar voordat David werd geboren — sprak God tot Abraham en zei:

En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

GENESIS 22:18

Dat was een belofte die aan Abraham werd gedaan. Er zou dus één specifieke nakomeling van Abraham zijn door wie God alle volken zou zegenen. Pas veel later werd deze persoon als de Messias aangeduid en werd er gezegd dat Hij de Zoon van David zou zijn. Wanneer Mattheüs zegt dat dit het geslachtsregister is van Jezus Christus, de Zoon van David, gebruikt hij een titel die naar de Messias verwijst. Wanneer hij zegt: de Zoon van Abraham, wijst hij erop dat Jezus het nageslacht van Abraham is door wie de beloften die God aan die aartsvader uit de oudheid deed, vervuld zouden worden. Dit zou voor Joodse lezers een zeer krachtige betekenis en uitwerking hebben, omdat Abraham en David hun favoriete personen waren. Natuurlijk waren de belofte aan Abraham en de belofte aan David, dat hun nakomeling op de een of andere manier zou komen en Zijn volk zou redden, zeer diep gekoesterde beloften onder de Joden. Wanneer Mattheüs dus voor Joodse mensen schrijft, zoals ik geloof dat hij deed, en hij zegt dat deze man Jezus de Zoon van David was, dat Hij de

Zoon van Abraham was, grijpt hij terug op en doet hij een beroep op een zeer diepgeworteld gevoel: God had beloofd een Zoon van Abraham en een Zoon van David te zenden om Zijn volk te redden.

3

De geslachtslijn van Abraham tot Jezus

Nadat Mattheüs heeft gezegd dat Jezus de Zoon van David en de Zoon van Abraham was, geeft hij meer bijzonderheden over het geslachtsregister. Vanaf vers 2 zegt hij:

Abraham verwekte Izak, Izak verwekte Jakob, Jakob verwekte Juda en zijn broers;

MATTHEÛS 1:2

Dit was natuurlijk het begin van het volk Israël. Israël kwam voort uit Juda en zijn broers. Zij waren de zonen van Jakob. Jakob droeg ook de naam Israël, dus waren zij de zonen van Israël, oftewel de kinderen van Israël. Hun nakomelingen werden de kinderen van Israël genoemd. Omdat er twaalf zonen waren uit wie dit volk voortkwam, werden zij de twaalf stammen van Israël genoemd.

We lezen hier dus dat Abraham Izak verwekte, Izak Jakob verwekte, dat wil zeggen Israël, en Jakob Juda en zijn broers verwekte. Juda wordt afzonderlijk genoemd omdat hier zijn lijn gevolgd zal worden en niet die van zijn elf andere broers. Vers 3 zegt:

Juda verwekte Perez en Zerah bij Tamar; Perez verwekte Hezron, Hezron verwekte Aram;

MATTHEÛS 1:3

Interessant genoeg wordt Aminadab in het Oude Testament genoemd als de schoonvader van Aäron, de eerste hogepriester. Aäron zelf behoorde niet tot deze lijn. Aäron behoorde tot de stam Levi. Dat is een andere stam dan de stam Juda. Wij bestuderen hier de stam Juda. Maar toen Aäron trouwde, hoefde hij niet binnen zijn

stam te trouwen. Hij trouwde niet met een vrouw uit de stam Levi. Hij trouwde met een vrouw uit de stam Juda, en haar vader heette Aminadab. Deze man bevond zich uiteindelijk ook in de afstammingslijn van Jezus, als je hier maar ver genoeg teruggaat.

Volgens Mattheüs 1:4:

Aram verwekte Aminadab, Aminadab verwekte Nahesson,
Nahesson verwekte Salmon;

MATTHEÛS 1:4

We weten niet veel over Salmon, maar we weten wel iets over zijn vrouw. In vers 5 staat:

Salmon verwekte Boaz bij Rachab, Boaz verwekte Obed bij Ruth,
Obed verwekte Isi;

MATTHEÛS 1:5

Rachab is natuurlijk een bekend persoon uit het boek Jozua, hoofdstuk 2. Ze spaarde de verspieders die het land Kanaän verkenden en liet hen veilig naar huis terugkeren. Daarom werd zijzelf, samen met haar familie, gespaard. Ze was geen Joodse; ze was een Kanaänitische, maar kennelijk bekeerde ze zich tot het jodendom. Daarna trouwde ze met een man uit de stam Juda die Salmon heette, en samen kregen ze een gezin. Uit hun afstammingslijn kwam Boaz voort.

Ook over hem weten we iets, want Boaz speelt een rol in het verhaal van Ruth. Hier staat in vers 5:

Boaz kreeg Obed met Ruth.

Aan Ruth is natuurlijk in de Bijbel een heel boek gewijd. Ze was een Moabitische vrouw die met deze man Boaz trouwde, en hun zoon heette Obed. Obed is in de christelijke geschiedenis niet erg bekend, maar zijn zoon wel, en zijn kleinzoon nog

meer, want Obed verwekte Isaï en Isaï verwekte koning David. We kunnen dus zien dat Ruth de overgrootmoeder van David was en dat ook Rachab zich in Davids afstammingslijn bevond, als je maar ver genoeg teruggaat.

In vers 6 staat:

Isaï verwekte David, de koning; David, de koning, verwekte Salomo bij haar die de vrouw van Uria was;

MATTHEÛS 1:6

Dat is natuurlijk een verwijzing naar Bathseba. Salomo, een van Davids zonen, volgde hem op als koning.

Salomo verwekte Rehabeam, Rehabeam verwekte Abia, Abia verwekte Asa; Asa verwekte Josafat, Josafat verwekte Joram, Joram verwekte Uzzia; Uzzia verwekte Jotham, Jotham verwekte Achaz, Achaz verwekte Hizkia; Hizkia verwekte Manasse, Manasse verwekte Amon, Amon verwekte Josia;

MATTHEÛS 1:7-10

We gaan verder in vers 11, hoewel ik zo meteen iets over deze mannen zal zeggen:

Josia verwekte Jechonia en zijn broers, ten tijde van de Babylonische ballingschap. Na de Babylonische ballingschap verwekte Jechonia Sealthiël, Sealthiël verwekte Zerubbabel;

MATTHEÛS 1:11-12

Zerubbabel is bekend als de man die de eerste bestuurder van de Joden was toen zij uit de ballingschap in Babylon terugkeerden en de stad Jeruzalem en de tempel herbouwden.

Vers 13 zegt:

Zerubbabel verwekte Abihud, Abihud verwekte Eljakim, Eljakim verwekte Azor;

MATTHEÛS 1:13

Dit zijn zeer onbekende personen, omdat zij leefden in een periode van de Joodse geschiedenis waarover weinig werd opgetekend. Zij leefden in wat wij de intertestamentaire periode noemen, tussen de tijd waarin Maleachi werd geschreven en de tijd waarin Mattheüs werd geschreven. We hebben uit die periode geen enkel Bijbels verslag, afgezien van dit geslachtsregister van deze mannen.

Vers 14 zegt:

Azor verwekte Zadok, Zadok verwekte Achim, Achim verwekte Eliud; Eliud verwekte Eleazar, Eleazar verwekte Matthan, Matthan verwekte Jakob; Jakob verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie geboren is Jezus, Die Christus genoemd wordt.

MATTHEÛS 1:14-16

Dit is natuurlijk een andere Jakob.

In vers 17 staat een samenvattende uitspraak. Hij zegt:

Al de geslachten dus, van Abraham tot David, zijn veertien geslachten; en van David tot de Babylonische ballingschap zijn veertien geslachten; en van de Babylonische ballingschap tot Christus zijn veertien geslachten.

MATTHEÛS 1:17

4

De vier vrouwen in Jezus' geslachtslijn

Ik wil enkele opmerkingen maken over deze genealogie. Het was misschien wat eentonig om naar al die namen te luisteren. Over sommigen van hen weten we bijna niets. Toch staan er enkele interessante hoogtepunten in, en daarbij vallen niet in de laatste plaats vier vrouwen op die in deze genealogie worden genoemd: Tamar, die in vers 3 wordt genoemd; Rachab en Ruth, die in vers 5 worden genoemd; en dan wordt in vers 6 degene genoemd die de vrouw van Uria was geweest. Dat is Bathseba.

Wanneer Joden iemands afstamming en genealogie vastlegden, namen ze gewoonlijk de namen van de moeders niet op. Ook deze genealogie doet dat in de regel niet. Het is heel ongebruikelijk om een moeder in een genealogie te noemen. Dat komt niet door een of andere vorm van mannelijk chauvinisme. Het komt eenvoudigweg doordat de moeder niet op dezelfde manier aan de afstammingslijn bijdroeg als de vader. De kinderen droegen de naam en de erfenis van de vader voort. Daarom zetten de mannelijke kinderen de afstammingslijn voort onder de naam van hun vader, grootvader en overgrootvader. De vrouwelijke kinderen namen daarentegen bij hun huwelijk de naam van hun man aan en werden deel van de afstammingslijn van de voorouders van hun man. Het is niet werkelijk iets wat tegen vrouwen gericht is. Genealogieën volgen gewoon de feitelijke mannelijke afstammingslijn terug tot de oorspronkelijke voorouders, en daarom vermelden ze meestal niet wie de moeders waren.

Maar hier hebben we vier uitzonderingen. Er worden vier vrouwen genoemd, en alleen al het opnemen van vrouwen in deze genealogie betekent dat Mattheüs radicaal afwijkt van de normale Joodse praktijk. We zouden ons afvragen: waarom deed hij dit?

Er zijn nog verscheidene andere dingen om op te merken. Eén daarvan is dat alle vrouwen die hij noemt kennelijk heidenen waren. Het is mogelijk dat Bathseba geen heidin was. We weten niet of ze een heidin was, maar dat kan zo zijn geweest. Ze was getrouwd met een man die Uria de Hethiet heette. Het was de Joden verboden met

Hethieten te trouwen. De Hethieten waren Kanaänieten, een van de volken met wie de Joden niet mochten trouwen. Bathseba's eerste man was een Hethiet, Uria de Hethiet, en dat kan erop wijzen dat zij geen Jodin was.

Maar of zij nu wel of geen Jodin was, we weten dat de andere drie vrouwen dat niet waren. Tamar leefde in een tijd waarin er nog geen Joods volk bestond, dus zij was geen Jodin. Ze had een Kanaänitische achtergrond en trouwde met iemand uit de familie van Jakob. Ze trouwde niet met Juda, maar kreeg wel onwettig kinderen bij hem. Dan is er Rachab. We weten dat zij een Kanaänitische was. Ze kwam uit de stad Jericho. Ze was geen Jodin. Dan is er Ruth, en we weten dat zij een Moabitische was. Ze kwam uit Moab. Ze was geen Jodin. Dus of Bathseba nu wel of geen Jodin was — en ik vermoed van niet — in elk geval waren drie van de vier vrouwen heidenen, en misschien waren ze dat alle vier. We zien dus niet alleen dat er vrouwen in de genealogie worden genoemd, maar dat er heidense vrouwen worden genoemd.

Er is meer. Deze vrouwen hadden nog iets anders met elkaar gemeen. Met uitzondering van Ruth stonden ze allemaal bekend om hun seksuele immoraliteit. Tamar deed zich voor als een hoer, een prostituee, en sliep met haar schoonvader. Daar kwamen haar kinderen uit voort. Dat is iets schandelijks. Ook Rachab oefende, voordat ze de verspieters ontmoette, het beroep van prostituee uit. Zij is Rachab de hoer. Ook zij was een prostituee.

Dan heb je natuurlijk degene die de vrouw van Uria was geweest. Je hebt Bathseba. Zij wordt vooral herinnerd vanwege het feit dat ze overspel pleegde met koning David terwijl ze nog met haar eerste man getrouwd was. Later, nadat haar man gestorven was, werd ze Davids vrouw. Maar drie van deze vier vrouwen hebben een seksueel schandelijke achtergrond.

Wat kunnen we hieruit afleiden? Mattheüs geeft niet de namen van alle moeders. Maar de namen van de moeders die hij wel geeft, zijn over het algemeen namen van heidenen en van vrouwen met een schandelijke achtergrond. Ik geloof dat we hieruit, zonder veel vrees dat we het mis hebben, kunnen opmaken dat Mattheüs afweek van de gebruikelijke werkwijze, waarbij normaal gesproken alleen de namen van de mannen worden gegeven, om drie dingen te benadrukken. De Messias was niet alleen

voor mannen, Hij was niet alleen voor Joden en Hij was niet alleen voor mensen die moreel rechtschapen waren. Toen God bepaalde op welke manier Zijn Zoon in de wereld zou komen, was Hij niet bang om vrouwen te gebruiken.

Natuurlijk waren er in elke generatie vrouwen. Jezus was niet bang om met vrouwen om te gaan op manieren die onder Joden niet gebruikelijk waren. Zelfs Zijn discipelen waren geschokt of namen er aanstoot aan toen ze ontdekten dat Hij in Johannes 4 bij de bron met een vrouw sprak. Joden hoorden namelijk niet met vrouwen te praten of buitenshuis met vrouwen om te gaan. Toch laat Mattheüs zonder terughoudendheid zien dat Jezus met vrouwen verbonden was, doordat Hij moeders, grootmoeders en overgrootmoeders had. Hij laat ook zien dat de vrouwen met wie Hij verbonden was heidenen waren, en zondige heidenen. Het waren niet per se godsdienstige heidenen. Het waren prostituees en dergelijke.

Wat Mattheüs volgens mij duidelijk probeert te maken, is dat God, toen Hij de Messias zond, Zijn handelen niet beperkte tot mensen die Joods, mannelijk of moreel rechtschapen waren, zoals de Farizeeën. Dit druiste lijnrecht in tegen de Joodse denkwijze: God zou heidenen, zelfs immorele heidenen, gebruiken om Zijn Zoon in de wereld te brengen. Dat betekent niet dat God de immoraliteit goedkeurt. Het betekent dat Jezus tijdens Zijn bediening omging met mensen uit deze groepen: vrouwen, heidenen en natuurlijk zondaars. Hij werd een vriend van zondaars genoemd, en dit wordt al naar voren gebracht wanneer Mattheüs de familieachtergrond van Jezus weergeeft.

5

Opbouw en koninklijk recht van de genealogie

Eén ding waar ik op moet wijzen, is dat wanneer er staat dat die-en-die die-en-die verwekte, dit niet noodzakelijk betekent dat er maar één generatie tussen deze twee mannen zat. In vers 8 staat bijvoorbeeld dat Joram Uzzia verwekte. Als je terugkijkt in het Oude Testament, zul je zien dat er drie generaties tussen Joram en Uzzia zaten. Dat waren Ahazia, Joas en Amazia, en zij zijn in deze telling weggelaten. Zo staat er ook in vers 11 dat Josia Jechonja verwekte. Niet precies, want tussen die twee zat Jojakim. Josia verwekte Jojakim, die Jechonja verwekte. Zo staat er ook in vers 12 dat Sealtiel

Zerubbabel verwekte. De spreker stelt vervolgens dat Sealtiel Pedaja verwekte en dat Pedaja de vader van Zerubbabel was. In de HSV van 1 Kronieken 3:17-19 worden Sealtiel en Pedaja echter als afzonderlijke zonen van Jechonja genoemd, terwijl Zerubbabel een zoon van Pedaja wordt genoemd.

Wat we dus zien, is dat Mattheüs het geslachtsregister verkort of samendrukt. Hij noemt niet elke generatie, en dat hoeft hij ook niet te doen om eerlijk te zijn. We zien in het Oude Testament dat veel geslachtsregisters samengedrukt waren, of alleen de hoofdfiguren weergaven. Het was niet de bedoeling van Mattheüs, en ook niet van de meeste samenstellers van geslachtsregisters in de Bijbel, om een volledige lijst te geven van elke naam in elke generatie. Ze wilden veeleer laten zien via welke lijn de afstamming liep, door enkele van de belangrijkste namen in de afstammingslijn van die persoon uit te lichten.

In dit geval lijkt Mattheüs het aantal namen bewust te hebben beperkt om de samenvattende uitspraak van vers 17 te kunnen doen, want hij zegt:

Dus van Abraham tot David zijn het in totaal veertien generaties. Van David tot de Babylonische ballingschap zijn het veertien generaties, en van de Babylonische ballingschap tot Christus zijn het veertien generaties.

Dat is natuurlijk niet letterlijk waar. Het is alleen waar wat betreft de manier waarop hij het heeft opgeschreven, want hij heeft hier en daar verschillende generaties weggelaten.

Mattheüs was niet oneerlijk en hij vergiste zich ook niet. De informatie die hij wegliep, was algemeen bekend. Iedereen kon het Oude Testament lezen en die informatie daar vinden. Hij probeerde niemand voor de gek te houden en hij vergiste zich ook niet. Hij volgde de normale gewoonte van die tijd om geslachtsregisters te verkorten. En waarschijnlijk om het gemakkelijker te maken om het uit het hoofd te leren, wees hij erop dat je het geslachtsregister van Jezus kon onthouden als drie groepen van veertien namen. Er waren er veertien van Abraham tot David, veertien van David tot de ballingschap in Babylon en daarna nog veertien totdat Christus kwam.

Waarom Mattheüs dit wilde verkorten of er drie groepen van veertien van wilde maken, kunnen we niet met zekerheid zeggen. We kunnen erop wijzen dat veertien twee keer zeven is, en zeven was voor de Joden een zeer heilig getal, maar dat hoeft hier niet van betekenis te zijn. Iets wat Mattheüs er waarschijnlijker toe heeft gebracht het op deze manier te doen, is dat veertien in het Hebreeuws de getalswaarde van de naam David is. Zowel de Hebreeuwse als de Griekse letters werden ook als cijfers gebruikt, en daardoor had elke naam en elk woord een getalswaarde. Als je de getalswaarde van de naam David in het Hebreeuws neemt, is die veertien.

Misschien heeft Mattheüs, net zoals hij zijn boek begon door erop te wijzen dat Jezus Christus de Zoon van David is, zijn behandeling van het geslachtsregister ook met die nadruk afgesloten. Hij noemt David tweemaal in vers 17, en het gebruik van het getal veertien kan bedoeld zijn om het verband met David te benadrukken of te onderstrepen: dat Jezus de Messias is, de Zoon van David, Degene van Wie tegen David was gezegd dat Hij zou komen.

Er is nog iets interessants aan dit geslachtsregister. Jechonja, die in vers 11 wordt genoemd, werd in Jeremia 22:28-30 vervloekt, en er werd gezegd:

Is deze man, Chonia, een afgedankte, stukgeslagen kruik? Of is hij een pot waaraan niemand waarde hecht? Waarom zijn hij en zijn nageslacht weggeslingerd, ja, weggeworpen naar een land dat zij niet kenden? Land, land, land, hoor het woord van de HEERE! Zo zegt de HEERE: Schrijf deze man in als kinderloos, een man die niet voorspoedig zal zijn in zijn dagen. Niemand van zijn nageslacht zal immers voorspoedig zijn, zitten op de troon van David en weer heersen in Juda.

JEREMIA 22:28-30

Maar Jezus kwam niet letterlijk via deze lijn. Dit is de lijn van Jozef, die niet de biologische vader van Jezus is. De moeder van Jezus was Maria, en op haar lijn rustte deze vloek niet. Maar Jozef stamde wel af via de koninklijke lijn van Juda. Door zijn

rechtspositie in de samenleving aan Jezus door te geven en Hem als zoon aan te nemen, bracht Jozef Jezus in de positie waarin Hij daadwerkelijk als de meest rechtmatige Koning van de Joden kon worden beschouwd.

Toen de wijzen in het volgende hoofdstuk kwamen, zeiden ze:

en zeiden: Waar is de Koning van de Joden die geboren is? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

MATTHEÛS 2:2

Daar zullen we later meer over zeggen, maar het geslachtsregister van Jezus is een koninklijk geslachtsregister, en dat is waar Mattheüs op wijst, want de Messias is een koninklijk Persoon. Hij is de Koning Die God heeft gezonden om niet alleen over Israël, maar over de hele wereld te regeren.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Genesis 49:9
- Genesis 49:10
- 2 Samuel 7
- 2 Samuel 7:14
- Mattheüs 1:1
- Genesis 22:18
- Mattheüs 1:2
- Mattheüs 1:3
- Mattheüs 1:4
- Mattheüs 1:5
- Mattheüs 1:6
- Mattheüs 1:7-10
- Mattheüs 1:11-12
- Mattheüs 1:13

- Mattheüs 1:14-16
- Mattheüs 1:17
- Jeremia 22:28-30
- Mattheüs 2:2

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.